

Pedagoginja in sociologinja

Tara Adamčič, študentka programa andragogike in pedagogike ter sociologije

Za devetošolce je izbira srednješolskega programa lahko tudi zelo stresen trenutek. Kako je bilo to pri tebi?

Do devetega razreda nisem točno vedela, kaj si želim postati in kateri srednješolski program mi bi najbolj odgovarjal. Interes v meni je prebudila kemija. Obiskovala sem dodatni kemijski krožek in samostojno izvajanje poizkusov mi je postajalo izredno všeč. K moji odločitvi je še dodatno pripomoglo dejstvo, da mi sam šolski predmet kemije ni predstavljal večjih težav in da je bil informativni dan na kemijski šoli zastavljen na zelo vabljiv način. Skupek vseh navedenih dogodkov je pripeljal do zagotove odločitve, da se vpišem na Srednjo kemijsko šolo.

Kdaj si začela razmišljati o svoji karierni poti?

V prvem in drugem letniku sem spoznavala vsebino programa, okolje (sošolce, učitelje) in osnove kemije. Ob vseh novostih, ki jih prinese srednja šola, se nisem ukvarjala z vprašanjem, ali je bila izbira smeri zame prava. Šele v tretjem in še bolj v četrtem letniku, ko sem začela razmišljati o nadaljnji poklicni poti in ko sem pridobila tudi konkretne izkušnje iz prakse sem se začela spraševati, ali se vidim v tem poklicu. To spoznanje je odprlo novo vprašanje: kaj pa si želim, kje se vidim?

Za pomoč sem prosila svetovalno delavko na nekdanji osnovni šoli. Skozi razgovor in na osnovi rezultatov testiranja sem ugotovila, da mi veliko bolj ležijo družboslovni predmeti ter delo z ljudmi. Na Filozofski fakulteti v Ljubljani sem odkrila program Pedagogike in andragogike. Predmetnik me je zelo pritegnil, prav tako dejstvo, da je program zasnovan na delu z mladimi in z odraslimi, torej z različnimi generacijami. Odločila sem se, da bom izbrala dvopredmetni študij in še sociologijo. Moje razmišljanje je šlo v smeri: tudi sociologija me zanima, pa še dva naziva dobim. Danes pa lahko rečem, da je bila kombinacija dobro izbrana, saj mi je študij sociologije širil in poglobljal moja obzorja in razumevanja družbenih zakonitosti ter delovanja človeka v družbi.

Pogoj za vpis na Filozofsko fakulteto zahteva končano splošno maturo ali poklicno maturo in peti maturitetni predmet.

Ravno izbira petega predmeta me je najbolj skrbela in na nek način tudi odbijala. Opravljenega petega maturitetnega predmeta mi je ob ostalih šolskih obveznostih zagotovo predstavljal dodatno delo. Veliko je bilo tudi samoizpraševanja, če je študijska smer dejansko prava odločitev. Družboslovja na srednji šoli nisem imela veliko. Bala sem se, da bom v veliko slabšem položaju kot gimnazijci ali dijaki programa vzgojitelj predšolskih otrok. Pa je bil strah popolnoma odveč. Začeli smo na isti točki, naša hitrost in uspešnost pa je bila povezana z vloženim delom v študij.

Kaj je bilo odločilno za spremembo izobraževalne poti?

Predvsem moja želja. Pri tem je pomembno vlogo odigrala tudi moja družina, ki mi je pomagala pri soočanju z dvomi in me spodbujala pri svoji odločitvi.

Kaj bi svetovala vsem tistim, ki so se znašli v podobni dilemi in se bojijo napačne izbire?

Strah pred napačno izbiro je nekaj povsem normalnega, še posebej, če gre za nam pomembne življenjske odločitve. Seveda se lahko zgodi vsakemu, da se pri sprejeti odločitvi na koncu izkaže, da je bila ta napačna, vendar menim, da je bolj pomembno, kako bomo odreagirali, ko se tega zavemo. Iz lastne izkušnje menim, da s poslušanjem svojih želja, vztrajnostjo in trdnim delom lahko vsak poišče svojo pot in pri tem nobena napačna odločitev ne bo predstavljala slepe ulice.